

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Constitvtiones Et Declarationes Examinis Generalis Societatis Iesv

Romae, 1570

De Rebus Quibusdam quas præcipue scire eos conuenit, qui in Societatem
admittuntur, ex ijs, quas in ipsa obseruare debent. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68423)

saluti, & perfectioni tum animæ suæ, tum proximorum suorum incumbat; & postulauerit in eandem nobiscum in domino admitti, tunc ulterius in examine procedi poterit.

DE REBUS QVIBVS DAM

quas præcipue scire eos conuenit, qui in Societatem admittuntur, ex ijs, quas in ipsa obseruare debent.

Cap. IIII.

PROPONATUR illis, quòd hæc mens fuerit eorum, qui primi in hanc Societatem conuenerunt, ut in ea ij admitterentur, qui sæculo renūciassent, & Dei seruitio se omnino mancipare siue in hac, siue in alia Religione statuissent. Quocirca quicumque Societatem ingredi uolent, antequàm in domo aliqua, uel collegio eius uiuere sub obedientia incipiant, debent omnia bona temporalia, quæ habuerint, distribuere, & renunciare ac disponere de ijs, quæ ipsis obuenire possent: Eaque distributio primùm in res debitas, & obligatorias, siquæ fuerint (& tunc, quàm citissime fieri potest, prouidere oportebit) Si verò tales nullæ fuerint, in pia & sancta opera fiet, iuxta illud; Dispersit, dedit pauperibus; Et illud Christi; Si uis perfectus esse, uade, & uende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me: Dispensando tamen hæc bona iuxta propriam deuotionem, & à se omnem fiduciam sub mouendo

mouendo eadem vlllo tempore recuperandi.

2 Quòd si statim propter aliquas honestas causas bona non relinquet, promittat se promptè relicturū omnia (vt dictum est) post vnum ab ingressu absolutum annum, quandocunq; per Superiorem iniunctum ei fuerit in reliquo temporis probationis, quo completo, ante professionem Professi, & ante tria uota publica Coadiutores re ipsa relinquere, ac pauperibus (vt dictū est) dispensare debent, ut consilium Euangelicum, quod nō dicit; Da consanguineis, sed, pauperibus, perfectius sequantur; & ut melius exemplum omnibus exhibeant inordinatū erga parentes affectum exuendi, & incommoda inordinatæ distributionis, quæ à dicto amore procedit, declinandi; atque ut ad parentes, & consanguineos recurrēdi, & ad inutilem ipsorum memoriam aditu præcluso, firmiter & stabilius in sua uocatione perseuerent.

3 Si tamen dubitaretur, num maioris foret perfectionis dare uel renunciare consanguineis huiusmodi bona, quàm alijs, propter parem, uel maiorem ipsorum penuriam, & iustas alias ob causas; nihilominus ad declinandum errandi in huiusmodi iudicio periculū, quod ab affectu sanguinis solet proficisci, contenti esse debebunt

A negotium hoc arbitrio * unius, duorum, aut triū, qui uita & doctrina cōmendentur, quos unusquisque

In Cap. IIII.

A ¶ *Intelligendum est, intra Societatem; nisi Superiori iussu*
B ij *stas*

stas ob causas vi-
derentur horū ali-
qui extra Socie-
tatem assumi de-
bere.

quisque cum Superioris appro-
batione elegerit, relinquere, &
in eo cōquiescere, quod illi perfe-
ctius & ad maiore Christī Domi-
ni nostri gloriam esse censebunt.

Interrogetur itaque, num pla-
ceat ei statim (sicuti dictum est) bona sua distribuere;
uel certe, num paratus sit ad huiusmodi distributio-
nem, quādocunque exacto primo anno per Superio-
rem ei fuerit iniunctum.

Admoneantur, quòd post ingressum in Domum
nemo pecuniam apud se, nec apud amicum aliquem
externum in eodem loco habitantem habere potest;
quin potius eam in pia opera dispēset, uel asservan-
dam ei tradat, cui cura huiusmodi domi commissa
est; Qui quidē, quidquid unusquisque feret, scri-
bendū curabit; ut id sciri possit,

B ¶ Si accideret,
hunc à Societate
dimitti, et Socie-
tati quid dedisset;
ei restitui debet,
iuxta declaratio-
nem tertij capitis
secundæ Partis.

* siquando scitu opus fuerit.

Interrogentur itaque, num ali-
quam habeāt pecuniā, & an eam
dispensare (ut dictum est) sint
contenti.

Admoneantur itidem, si ec-
clesiastici sint, quòd postquam in
Societatis corpus ut Professi, uel
Coadiutores cooptrati fuerint, nulla ecclesiastica be-
neficia possunt retinere: & quòd tempore probatio-
nis post primū annum absolutum (ut superius dixi-
mus.)

mus) quodcumque Superiori uisum fuerit, ea relinquere debent iuxta suam deuotionem, uel ei, qui contulit, resignando, uel ad pia opera applicando, uel alioqui dignis uiris, quibus hæc instrumēta sine ad Dei obsequium, conferri curando. Quod si consanguineis conferenda esse uiderentur, id nō facient, nisi ab uno, duobus, aut tribus (ut superius dictū est) iudicetur, quod id magis conueniat, & ad maius Dei obsequium sit futurum.

6 Cū autem communicatio, quæ cum amicis, & sanguine iunctis uerbo, aut scripto fit, potius ad quietis perturbationem, quàm ad eorum, qui spiritui vacant, profectum, præsertim in initijs, facere soleat; Interrogentur, num contenti sint cū huiusmodi non communicare, nec litteras accipere, nec scribere; nisi aliqua occasione Superiori aliter uideretur: Et quādiu Domi fuerint, num contenti sint, ut uideantur litteræ omnes & quæ ipsis scribentur, & quas ipsi alijs scribent: ei, cui huiusmodi munus commissum est, cura relicta, ut eas det, uel non det, quemadmodum in Domino nostro magis expedire iudicabit.

7 Unusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consiliū illud Christi sequendo; Qui dimiserit patrem, & cet. existimet sibi patrem, matrem, fratres, et sorores, & quidquid in mundo habebat, relinquendum: immo sibi dictum existimet uerbum illud, Qui non odit patrem, & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus.

B iij Et ita

C § *Vt loquendi modus sentiendi modum iuuet; sanctū est consiliū vt assuescant non dicere, quòd parentes vel fratres habeāt, sed quòd habebant, & cet. præferendo se id non habere, quòd vt Christū, omnium rerum loco habeant, reliquerūt. Hoc tñ illis magis est obseruandum, qui maiori in periculo versari videntur, ut ab aliquo naturali amore perturbentur; cuiusmodi vt plurimum Nouitij esse solent.*

uicē sint parati debito cū amore & charitate ad maiorem spiritus profectum; præsertim ubi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præscriptum, aut interrogatum, ad maiorem Dei gloriam.

Et ita curandū ei est, vt *omne **C** carnis affectū erga sanguine iunctos exuat, ac illū in spiritualem cōuertat: eosque diligat eo solū amore, quem ordinata charitas exigit, ut qui mundo ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli uiuit, eumque loco parentum, fratrum, & rerum omnium habet.

Ad maiorem in spiritu profectū, **8** & præcipuè ad maiorem submissionem & humilitatem propriā interrogetur, an contentus sit futurus, ut omnes errores, & defectus ipsius, & res quæcunque, quæ notatæ in eo & obseruatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui extra confessionem ea acceperit, manifestentur.

Num etiam boni sit consulturus (quod & ipse, & quiuis alius facere debet) ab alijs corrigi, & ad aliorum correctionē iuuare; Ac num manifestare sese in-

9 Præterea

- 9 Præterea antequàm quisquã in Domum, uel Collegium ingrediatur; uel postquàm ingressus fuerit; sex experimenta præcipua, præter alia multa, de quibus ex parte inferius dicitur, requiruntur. Poterunt ea tamen anteponi, & postponi, & moderari, & aliquo in casu auctoritate Superioris, habita ratione personarum, temporum, & locorum, tum ceterorum, quæ occurrerint, in alia permutari.
- 10 Primum est, in spiritualibus exercitijs mensimum plus minus uersari, id est, tum in examinanda conscientia, & antea acta uita recogitanda, & confessione generali facienda, ac peccatorum suorum meditatione: tum in contemplatione rerum ac mysteriorum Vitæ, Mortis, Resurrectionis, & Ascensionis Christi Domini nostri; tum etiam in oratione vocali & mentali iuxta cuiusque captum, prout in Domino edocti fuerint, se exercere.
- 11 Secundum est, seruire in vno, vel pluribus Xenodochijs per mensem alium, ibidem cibum capiendo, & dormiendo: vel per aliquã, vel plures horas quotidie pro temporum, locorum, & personarum ratione auxilium & ministerium omnibus ægris, & sanis prout iniunctum eis fuerit, impendendo: ut magis se demittant, & humiliet, ac eo veluti argumento demonstrent se prorsus ab hoc sæculo eiusque pompis ac vanitate recedere: ut omnino suo Creatori & Domino pro ipsorum salute crucifixo seruiant.
- 12 Tertium est, peregrinari mensem alium sine pecunia: immo suis temporibus ostiatim pro Christi

B iiij amore

amore mendicare; vt possint ad incommoditatem comedendi, & dormiendi assuescere: atque adeo vt omni spe illa abiecta, quam in pecunijs, & rebus alijs creatis possent constituere, integrè vera cum fide et ardenti amore eam in suo Creatore & Domino constituant. Vel utrunque mensum ministerio Hospitalium, vel alicuius eorum, aut etiam utrunque peregrinationi, prout Superiori visum fuerit, impendant.

Quartum est, post ingressum in Domum omnium diligentia & solitudine in varijs officijs abiectis & humilibus se exercere, bonum sui exemplum in omnibus exhibendo.

Quintum est, doctrinam Christianam, uel aliquam eius partem pueros, & alios rudiores homines publicè, vel priuatim, & prout occasio se obtulerit, & in domino commodius visum fuerit, & iuxta personarum proportionem docere.

Sextum est, postquam in probationibus bonæ ædificationis specimen præbuerint, ulterius ad prædicandum vel confessiones audiendas, vel in utroque se exercendum pro tempore, & loco, & omnium dispositione progredi.

Antequam ingrediantur in secundum annum probationis, quæ fit in Domibus, vel Collegijs, per sex menses omnes vacare huiusmodi sex experimentis debent, & totidem alios diuersis alijs probationibus impendant. Poterunt tamen illa sex experimenta fieri vel in totum, vel ex parte toto probationis tempore,

tempore, vt aliquando hæc, aliquando illa præcedât,
 & à Scholasticis quidem vel studiorum tempore,
 vel post studia absoluta, habita personarum, loco-
 rum, & temporum ratione; prout in Domino con-
 uenire videbitur. Illud tamen omnino obseruabi-
 tur; vt antequàm Professi futuri professionem, &
 Coadiutores formati tria vota sua publica, licet non
 solemnita, emittant, duo anni experimentorum, &
 probationum expleantur: & Scholasticis, studijs ab-
 solutis, præter tempus, quo probantur, vt Schola-
 stici approbati censeantur, tertius alius annus, ante
 quàm ad professionem, vel in Coadiutores formatos
 admittantur, in varijs probationibus, & speciatim
 in dictis (si prius illis perfuncti non sunt) immo
 quamuis perfuncti fuerint, in nonnullis earum, ad
 maiorem Dei gloriam, exigetur.

17 Quamdiu huiusmodi experimenta & probatio-
 nes fiunt; nullus dicat ex Societate se esse, sed potius
 qui examinatus fuerit ad Professionem, ex parte ipsi-
 us Societatis (quamuis ex parte sua cum indifferen-
 tia ad omnes gradus sit ingressus) cum loquendi oc-
 casio se obtulerit, dicere debet se in experimentis
 versari, atque optare se admitti in Societatem, quo-
 cunque in gradu ipsa Societas ad gloriam Dei eo vti
 volet. Si vt Coadiutor examinatus fuerit, dicet se in
 probationibus adhuc esse, atque optare in gradum
 Coadiutorum recipi. Simili modo de Scholasticis, &
 de alijs qui vt indifferentes examinati sunt, intelliga-
 tur: ut quisq; iuxta sui examinis rationem respõdeat.

Circa huiusmodi experimenta diligenter, quod 18
sequitur, est obseruandum, scilicet; Vt, vbi aliquis in
primo experimento, nempe exercitiorum spirituali-
um, versabitur, is, qui illum exercet, ad Superio-
rem referat, quid de eodem sentiat ad finem Socie-
tati præfixum.

Cùm in secundo, seruiendi in Hospitalibus, affe- 19
rat qui probatur, Gubernatoris testimonium, vel
Præfecti eorum, qui inseruiunt Hospitali, de boni
nominis odore, quem in eo reliquerit.

Cùm in tertio, peregrinationis, ab vltimo loco, 20
ad quem peruenit, vel non procul ab eo testimoni-
um ab aliquibus, vel vno certè fide digno secum fe-
rat, quòd suam deuotionem sequutus, sine vlla cu-
iusquam querela eò peruenit.

Cùm in quarto, exercendi se in officijs domesticis 21
humilitatis, pro testimonio erit data omnibus, qui
Domi sunt, ædificatio.

Vbi vero in quinto, de doctrina Christiana, & sex- 22
to, de prædicatione, & confessionibus audiendis,
vel de vtroque munere obeundo versabitur; eius te-
stimonium erit (si quidẽ Domi nostræ habitauerit)
à domesticis accipiendum, & ex ædificatione, quam
populus, vbi Domus est, acceperit. Si prædicare, &
confessiones audire acciderit alijs in locis extra hu-
iusmodi populum, ac Domum; testimonium afferre
debet ab huiusmodi locis, vbi diutius versatus fue-
rit; vel à personis publicis (præcipuam habendo ra-
tionem Prælatorum ordinariorum) quæ fidem planè
faciant.

faciant, quod cum doctrina sana, ac bonæ vitæ exemplo, sine cuiusquam offensione, verbum diuinum seminavit, & officio Confessarij functus est.

- 23 Præter hæc testimonia, poterit Societas, quando id expedire videretur, curare, vt aliunde certior fiat; vt ipsa sibi magis, ad Dei & Domini nostri gloriam satisfaciat.
- 24 Si huiusmodi testimonia in prædictis experimentis non afferrentur, diligenter causa inquirenda erit, curandumque, vt rei totius veritas intelligatur; quò melius omnia, quæ conuenient, prouideri possint; vt melius bonitati diuinæ, ipsius gratia aspirante, inseruiatur.
- 25 Præterea postquam domi fuerit, egredi eam sine facultate non debet: & si laycus fuerit, confiteatur oportet, & sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ sumat octauo quoque die; nisi Confessario aliquod esse impedimentum ad communionem videretur. Si sacerdos est, confitebitur vt minimùm octauo quoque die, & crebrius missæ sacrificium offeret: simul ordinationes, vel Constitutiones alias Domus (vt in eius Regulis edoctus erit) obseruabit. Omnes, qui domi sunt, in addiscenda doctrina Christiana se exercebunt, & etiam in prædicatione illi, quibus Superior Domus id faciendū iudicabit; inter quos nullus erit eorum, qui in Coadiutores temporales admissi sint.
- 26 Sui victus, potus, uestitus, & lecti rationem, si Societatem sequi uelit, cogitet fore ut pauperibus accom-

accom-

accommodatam, quodq; quæ uilissima erunt ex ijs, quæ domi sunt, ei tribuentur, propter ipsius maiorem abnegationem, & spiritualem profectum; & ut ad quandam æqualitatem & ueluti mensuram ab omnibus perueniatur. Cùm enim qui primi in Societatem conuenerunt, per huiusmodi indigentiam, ac penuriam maiorem rerum corpori necessariarum probati fuerint, qui post eos accedent, curare debet, ut quoad poterunt, eò pertingant, quò illi perueniunt; uel ulterius etiam in Domino progrediantur.

Ad hæc, præter reliquas peregrinationes, & probationes sic declaratas, antequàm Professi suam professionem, & Coadiutores sua uota emittant, & (si Superiori uidebitur) Scholastici, antequàm approbati censeantur, & uota sua, ac promissionem superius dictam faciant, per triduum suis constitutis temporibus, uestigia sequendo primorū, de quibus mentionem fecimus, ostiatim pro Christi Domini nostri amore mendicare debent, ut contra quàm est communis hominum sensus, ad diuinum obsequium & laudem magis se possint submittere, magisque in spiritu proficere ad gloriam diuinæ maiestatis: ut etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum: quando illis iniunctum fuerit, uel conueniens aut necessariū erit, dum per uarias mundi partes iuxta quod eis præscriptum uel cōstitutum per Summum Christi Vicarium, uel eius loco per Superiorem Societatis fuerit, discurrant: quandoquidē exigit nostræ professionis ratio, ut parati & in precinctu simus

mus ad ea omnia, quæ quouis tempore in Domino nobis iniuncta fuerint, nec petendo, nec expectando præmium ullum in præfenti hac & labili uita, sed eam, quæ undecunque æterna est, ex summa Dei misericordia semper sperando.

28 Et ad particularia quædam descendendo, in probationibus humilitatis, & abnegationis sui, & in exercendis officijs abiectis & humilibus (cuiusmodi sunt, in culina seruire, domum euerrere, & reliqua omnia seruitia obire) promptius ea suscipi conuenit, à quibus sensus magis abhorrebit: si quidem iniunctum fuerit, ut in eis se exercent.

29 Cum aliquis ad ministeria culinæ obeunda ingredietur, uel ad eum iuuandum, qui Coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad ipsius officium pertinentibus debet. Si enim ei integram obedientiam non præstet, nec ulli ex Superioribus, ut uidetur, præstaret; quandoquidem uera obedientia non considerat personam, cui fiat, sed propter quem fiat: & si propter solum Creatorem & Dominum nostrum fiat, eidem omnium Domino obeditur. Vnde nulla ratione considerandum est, an sit Coquus, uel Superior Domus: an hic, uel ille sit, qui iubet; quandoquidem nec illis, nec propter illos (sanè intelligendo) ulla obedientia præstatur, sed soli Deo, & propter solum Deum Creatorem ac Dominum nostrum.

D Ideo melius est, ut Coquus *nō D ¶ Vtrunque
30 roget sibi inseruientem, ut hoc, bonum est, roga-
aut re,

re, & iubere: aut illud faciat, sed cum *moder-*
nihilominus in ini- stia iubeat uel dicat, hoc fac, uel
tijs magis profici- illud; Si enim rogat, potius ut
et aliquis, si iube- homo hominem alloqui uidebi-
tur, quàm, si ro- tur: & Coquum laycum rogare
garetur. Sacerdotem, ut ollas abstergat,
 uel res huiusmodi faciat, nec de-

cens, nec iustum uideretur; Sed si iubeat, uel dicat,
 fac hoc, uel illud, significabit magis quòd ut Chri-
 stus homini loquitur, quandoquidē ipsius loco iu-
 bet: atque ita qui obedit, considerare ac perpendere
 uocē à Coquo, uel alio, qui sit ei Superior, egressam
 debet, ut si à Christo Domino nostro egrederetur, ut
 omnino placere diuinæ Maieitati possit.

Hoc ipsum in alijs humilibus officijs intelligatur, 31
 quando aliquis in eis ministerium suum impendit:

E ¶ *Cuiusmodi*
esse solent Mini-
ster & Submini-
ster, uel alij, qui
in Collegijs simi-
milia munera ge-
runt.

atque eodem modo accipiatur in
 *officialibus subordinatis, qui
 accepta à Superiori auctoritate
 Domum gubernant.

E

Ægritudinis tempore non 32
 solùm obseruare vnusquisq; obe-
 dientiam magna cum puritate de-
 bet erga Superiores spirituales,
 ut ipsius animam regant: sed
 cum eadem humilitate erga Medicos corporales,
 & infirmorum præfectos, ut corpus eius regant;
 quandoquidem illi plenam ipsius sanitatem spiritu-
 alem, hi uerò corporalem omnino curant. Præterea

qui

qui ægrotat, humilitatem & patientiam suam præferendo non minorē ædificationem, dum morbo laborat, ijs, qui ipsum inuisent, & cum eo uersa buntur & agent, quàm dum ualebat corpore, ad maiorem Dei gloriam, præstare curet.

33 Ad maiorem firmitatem omnium, quæ sic narra- ta sunt, & ad maiorem spiritualem profectum eius, qui examinatur; interrogetur, an omnino obedien- tem se exhibere in omnibus, quæ hic dicta & decla- rata sunt, uelit, subeundo & adimplendo quasuis pœnitentias; quæ propter defectus, & negligentiam suam, uel quiduis aliud fuerint iniunctæ.

34 Re in Domino considerata, uisum nobis est in diuinæ Maiestatis conspectu mirum in modum cõ- ferre, ut Superioribus subditi omnino perspecti sint: quò melius regi & gubernari, et per eos in uiam Domini dirigi possint.

35 Præterea quanto exactius Superiores res omnes internas, & externas suorum nouerint; tanto ma- iori cum diligentia, amore, & sollicitudine iuuare eos, ipsorumque animas à uarijs malis & pericu- lis, quæ in progressu possent accidere, conseruare poterunt. Cùm etiam semper parati esse iuxta no- stræ professionis rationem, & procedēdi modum ad discurrendum per has & illas mundi partes debea- mus; quandocumq; per summū Pontificem, uel Su- periorem nostrum immediatum fuerit nobis iniun- ctum: Ut melius secundum Dei uoluntatem huius- modi missiones fiant, his & non illis mittendis, uel
his

his ad hoc munus, illis uerò ad alia, non solum refert ualde, sed summopere, ut Superior plenam habeat notitiam propensionum ac motionum animi, & ad quos defectus uel peccata fuerint uel sint magis propensi & incitati, qui sub eius cura sunt; ut eius rei habita ratione, melius ipsos dirigere possit; nec supra mēsuram uirium suarū in periculis uel laboribus grauioribus, quā in Domino ferre suauiter possint, constituat; & etiam ut quæ audit, sub secreti sigillo custodiendo, melius Superior possit ordinare ac prouidere, quæ corpori uniuerso Societatis cōueniunt.

Ideo quicumque hanc Societatem in Domino se- 36
qui uolet, & in eadem ad maiorem Dei gloriam manere, priusquā ad primam probationē accedat, uel postquā ingressus fuerit, antequā generaliter examinetur, uel post examē, intra aliquot menses (si Superiori differendū uideretur) sub sigillo confessionis, uel secreti, uel quacunq; ratione ei placuerit, & ad maiorē ipsius consolationem fuerit, debeat conscientiam suam magna cum humilitate, puritate, & charitate manifestare, re nulla, qua dominum uniuersorum offenderit, celata: & totius anteaetæ uitæ rationem integram, uel certè rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit, Societatis; uel cui ex Præpositis, uel alijs ex inferioribus ille iniungeret, prout magis conuenire uideretur, reddat; ut melius omnibus in Dño prospiciatur, ipseque magis in spiritu cum gratia uberiori ad maiorem diuinæ bonitatis

nitatis

nitatis gloriam proficiat.

37 Sic igitur progredientes in gratiæ atque spiritus incremento, plenoque cum desiderio ingrediendi, & perseverandi, quamdiu uixerint, in hac Societate, tantundem facient aliquoties antequam ad professionem qui Professi, & ad sua uota qui Coadiutores formati sunt futuri, admittantur; & id, quo sequitur, modo.

38 Postquam primò aliquis eorum integram uitæ rationem Superiori Domus reddidit, ab eodem die inchoando, prioribus, quæ eidem dixit, non repetitis, iterum post semestre proximum plus minus ei, uel cui à Superiore fuerit constitutum, uitæ rationem reddet. Deinde à secunda hac ratione incipiendo, eodem ordine procedetur; & sexto quoque mense rationem hanc sui quisque reddet. Ultima uero circiter triginta dies antequam Professi futuri suam professionem, & Coadiutores sua uota emittant, reddetur.

39 Scholastici eodem modo procedent, præterquam quòd absolutis suis studijs cum primùm rationem uitæ suæ reddent, ab ultima, quam reddiderunt in Domo, unde ad studia missi sunt; uel ab initio uitæ, si aliqua de causa nunquam reddiderunt, incipient.

40 Sic etiam uidetur, quòd Coadiutores formati, & Professi, si alicubi agent, ubi Præpositi alicuius Societatis obedientiæ subiaceant, singulis annis, uel crebrius, si Præposito uidebitur, suæ conscientiæ rationem dicto modo ab ultima, quam reddiderunt, incipiendo, ei reddant.

Qui senserit ad omnia, quæ dicta sunt, animum, 41
ac vires sibi à Domino dari, ac ad maiorem Dei glo-
riam fore, suæque animæ magis salutiferum iudi-
cat in corpus huius Societatis admitti, præter litte-
rarum Apostolicarum, & Constitutionum, & reli-
quorum, quæ ad eius institutum pertinent, ipso ini-
tio, ac postea sexto quoque mense, ut dictum est,
considerationem; debet generalem uitæ totius con-
fessionem apud aliquem Sacerdotem à Superiore as-
signatum propter multiplicem spiritus utilitatem,
quæ ea in re deprehenditur, facere. Quòd si aliquândo
generaliter confessus fuerit alicui de Societate, vel in
exercitijs spiritualibus, uel extra illa: satis erit ge-
neralem confessionem ab alia etiam generali ad id
usque tempus inchoari, & post eam sacratissimum
Christi Domini nostri corpus sumere; & sic sexto
quoque mense eodem modo generaliter, ab ultima
inchoando, confitebitur. Demum continuū purita-
tis ac uirtutum augmentū, & inflāmata in Domino
desideria multum in hac Societate diuinæ Maiestati
seruiēdi procurando; Exactis duobus annis proba-
tionis, & se perpetuo obedientē exhibendo, & in sua
conuersatione, & uarijs experimentis ædificationem
præbendo, ac pœnitentias pro erratis, & negligē-
tijs, & defectibus iniunctas magna cum humilitate
subeundo, si & ipse, & Societas, vel Superior Do-
mus contenti fuerint, in Societatis corpus admitti
poterit, consideratis prius litteris Apostolicis & Cō-
stitutionibus, & confessione generali peracta, vt
superius

superius est dictum; quam ut melius instituat, sese-
 que in sua prima deliberatione confirmet, per vnus
 hebdomadæ spatium se colligendo, & aliqua spiri-
 tualia exercitia ex iam factis, vel alijs, faciendo; po-
 stremò suam oblationem, ac vota, siue solemnia sint
 in Professis, siue simplicia in Coadiutoribus, &
 Scholasticis, quemadmodum in Constitutionibus
 declarabitur, ad maiorem Dei gloriam vberioremq;
 fructum animæ suæ, emittat.

42 Admoneantur, quòd, votis huiusmodi emissis,
 iuxta tenorem litterarum Apostolicarum, non pos-
 sint ipsi ad alias Religiones sine facultate à Superio-
 re Societatis concessa transire.

43 Quod si exacto probationis tempore, contentus
 quidem ipse est, & exoptat sic ad professionem, uel
 in Coadiutorem, vel in Scholasticum admitti; ve-
 rùm dubitaret Societas de ipsius talento, vel mori-
 bus; securius erit in aliũ annum, vel tempus, quod
 videbitur, id prorogari: donec vtrique parti plenè
 in domino sit satisfactum.

44 Præterea diligenter animaduertant oportet, qui
 examinatur (magnificiendo, summiq; momenti id
 esse ducendo in conspectu Creatoris ac Domini no-
 stri) quantopere iuuet ac cõferat ad vitæ spiritualis
 profectum, omnino, & non ex parte abhorre ab
 omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur; &
 admittere, & concupiscere totis viribus quidquid
 Christus Dominus noster amauit, & amplexus est.
 Quemadmodum enim mundani homines, qui ea,

C ij quæ

quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & quærunt magna cum diligentia, honores scilicet, famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet: sic qui procedunt in spiritu, & seriuo Christum Dñum nr̄um sequuntur, amant, & ardent exoptant quæ ijs omnino cōtraria sunt, indui nimirum eadem veste, ac insignibus Domini sui, proprius amore ac reuerentia; adeo, vt si sine offensione vlla diuinæ Maiestatis, & absq; proximi peccato foret; vellent contumelias, falsa testimonia, & iniurias pati, ac stulti haberi & existimari (nulla tamen ad id per eos data occasione) eo quod exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum IESVM CHRISTVM, eiusque vestibus & insignibus indui: quandoquidem illas ipse propter maiorem profectum nostrum spirituale induit, nobisque exemplum dedit, vt in omnibus, quoadeius fieri poterit, diuina gratia aspirante, eum imitari & sequi, cum vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus. Igitur interrogentur, an huiusmodi desideria tam salutaria, & ad perfectionem animarum suarum tam fructuosa in se sentiāt.

Quod si quis propter humanā nostrā debilitatem ac miseriam, in se huiusmodi tam inflammata in Domino desideria non sentiret; interrogetur an certe desiderium in se sentiat, huiusmodi desideria sentiendi. Si affirmando responderit, optare se nimirum huiusmodi tam sancta desideria animo concipere, quò melius ad eorum effectum perueniatur; interrogetur

rogetur, an decreuerit, paratusque sit huiusmodi iniurias, illusiones, & opprobria in Christi insignibus inclusa, & alia quæuis, quæ ei inferrentur siue per quemuis ex domo, vel Societate (in qua obedire, & humiliari, ac æternam beatitudinem consequi exoptat) siue extra eam per quemuis uiuentium, nulli malum pro malo, sed bonum pro malo reddendo, admittere, & patienter cū Dei gratia ferre.

46 Ut melius ad hunc perfectionis gradum in spirituali vita tam preciosum perueniatur, eius maius ac inpensius studium sit, quærere in Domino maiorem sui abnegationem, & continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationē. Nostrum autem erit in eisdem iuxta gratiam, quā Dominus nobis conferre ad suam maiorem laudem ac gloriam dignabitur, eum iuuare.

DE ALIO EXAMINE AD
particularia aliquanto magis descendente,

quod eruditis, & Coadiutoribus spiritualibus, & Scholasticis conuenit. Cap. V.

I QVO melius intelligi, atque cognosci queant, quæ ad huiusmodi homines spectant: vnusquisque eorū interrogetur; Vbi studuerit; Qua in facultate; Quibus auctoribus ac doctrinæ deditus; Quantum temporis studijs impenderit; Quantumque suo iudicio profecerit; ac no-

C iij minatim